

der med eksklusivaftaler, der skulle være et værn mod denne i øvrigt indbildte trussel. Vi taler her om noget med 120.000 lønmodtagere, af hvilke langt de fleste vil være organiserede under alle omstændigheder. Og der bliver heller ikke tale om at kæde tingene sammen i bestræbelserne på at nå en løsning vedrørende Østudvidelsen.

Jeg vil også i denne forbindelse gerne slå fast, at regeringen lægger vægt på, at en løsning kan støttes af et bredt flertal. Det er et vigtigt spørgsmål, som optager mig og regeringen meget, og vi skal naturligvis gøre alt for at forhindre forstyrrelser på arbejdsmarkedet og utilsigtet brug af sociale ordninger i Danmark. Det arbejder vi utrætteligt på, og det drøfter vi med Folketingets partier.

Jeg synes, at det ville være en værdig opgave for dansk fagbevægelse at sætte kræfterne ind på at få dækket overenskomstmæssigt i stedet for at klynke over, at der i dag er nogle mennesker, som mod deres vilje er medlemmer af en fagforening, som regeringen nu vil sætte fri.

Må jeg godt sige: Vi har alle i debatten i dag bekræftet, at vi ikke tror, der er mange, der vil forlade den fagforening, de er medlem af. Det tror jeg, og det tror Folketinget, men hvorfor skulle vi forhindre de enkelte mennesker, som ikke ønsker at være medlem i en bestemt forening, i at have den mulighed at melde sig ud?

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren fremfører, at der vil ske en mindre diskriminering på arbejdsmarkedet.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvor står der i lovforslaget, at arbejdsgiveren ikke må spørge om, hvor vedkommende er organiseret, inden vedkommende bliver ansat? Det kan jeg ikke se nogen steder. Ergo er man i den situation, at da det er arbejdsgiverne, der har ansættelses- og ledelsesretten, kan de også bestemme, om de vil invitere uroen indenfor på arbejdsmarkedet. Det var mit ene spørgsmål.

Nummer to er, at ministeren fremførte, at det her drejer sig om, at to parter ikke kan indgå en aftale om at forpligte en tredjeperson. Hvad er det for en tredjeperson, man taler om, i forhold til den lovgivning, som eksisterer i dag? Det er en person, der ikke er ansat på den pågældende virksomhed.

Så må jeg igen spørge ministeren efter, om ikke alene eksklusivaftaler har det formål at beskytte imod, at uorganiserede kan undergrave det organiserede arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det var en meget fin tale, ministeren holdt. Den var helt i overensstemmelse med en god liberal ånd, så det skal der ikke kritiseres for.

Jeg vil imidlertid gerne lige rette en fejl eller en misforståelse, der må være i indledningen. Det var i forbindelse med ministerens redegørelse for, at en arbejdsgiver og en faglig organisation kunne pålægge en tredjeperson en tvang. Det kan man altså ikke.

I henhold til den højesteretsdom, der er afsagt, er det sådan, at hvis man indgår en overenskomst indeholdende en eksklusivbestemmelse på en arbejdsplads, som eksisterer, og hvor der er ansatte, så kan de folk, der er ansatte, ikke tvinges til at være omfattet af eksklusivbestemmelsen. De kan blive stående, hvor de står.

Der kan blive lavet en overenskomst, som indeholder en eksklusivbestemmelse, som får betydning for folk, der bliver ansat, og så er det på nøjagtig samme måde, som med andre ting, for så tager man stilling til, om man kan lide ansættelsesforholdene, om man samlet set kan lide løn, arbejdsmiljø, overenskomstforhold osv. Så siger man ja eller nej, fuldstændig frivilligt.

Det er det eneste, der skal trække lidt ned i den tekniske karakter af talen. Der var altså en fejl dér. Men det håber jeg ministeren er opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Der er i debatten i dag rejst berettiget tvivl om, hvorvidt regeringens hensigt med det her indgreb er yderligere angreb på fagbevægelsens kollektive rettigheder, herunder konfliktretten. Her er der blevet svaret fra Venstre og De Konservative, at det mente de ikke der var; der var måske lige lidt omkring et enkelt angreb på blokaderetten.

Jeg vil gerne have ministerens garanti for, at man fra regeringens side hverken har planer om eller er villig til at støtte forslag, der indskrænker konfliktretten, herunder blokaderetten.